حق الله بر بندگان آن است که او را عبادت کنند و چیزی را با او شریک نیاورند و حق بندگان بر الله آن است که هرآنکه چیزی را با او شریک نیاورده، عذاب ندهد

از مُعاذ رضی الله عنه روایت است که گفت: پشت سر پیامبر صلی الله علیه وسلم بر الاغی که عُفَیر نام داشت سوار بودم که فرمود: «يَا مُعَاذُ، هَلْ تَدْرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ، وَمَا حَقُّ العِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟»: «ای معاذ، آیا می‌دانی که حق الله بر بندگانش و حق بندگان بر الله چیست؟ گفتم: الله و پیامبر او آگاه‌ترند. فرمود: «فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى العِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقَّ العِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لا يُعَذِّبَ مَنْ لا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»:«حق الله بر بندگان آن است که او را عبادت کنند و چیزی را با او شریک نیاورند و حق بندگان بر الله آن است که هرآنکه چیزی را با او شریک نیاورده، عذاب ندهد». گفتم: یا رسول الله، آیا این را به مردم بشارت ندهم؟ فرمود: «لا تُبَشِّرْهُمْ، فَيَتَّكِلُوا»: «به آنان بشارت نده که [بر همین] اتکا می‌کنند».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر صلی الله علیه وسلم حق الله بر بندگان و حق بندگان بر الله را بیان می‌کند. اینکه حق الله بر بندگان آن است که تنها او را عبادت کنند و چیزی را با او شریک نیاورند، و حق بندگان بر الله آن است که موحدانی را عذاب ندهد که چیزی با او شریک نیاورده‌اند. سپس معاذ می‌گوید: یا رسول الله، آیا مردم را بشارت ندهم تا خوشحال شوند و از این فضل الهی شاد گردند؟ اما پیامبر صلی الله علیه وسلم او را از بیم آنکه بر همین تکیه کنند [و در انجام اعمال نیک سستی کنند] از این کار نهی می‌کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/65007